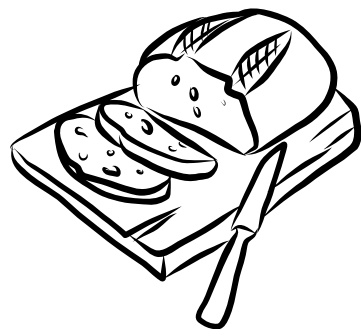

SMÍŘENÍ

HANIČKA

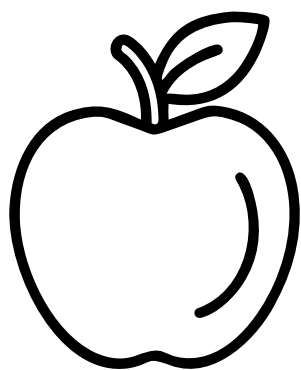
Josef Kožíšek

Ten náš malý Petříček
je vám mlsný jazýček;
dostal chleba s pomazánkou,
nedal ani kousíček.

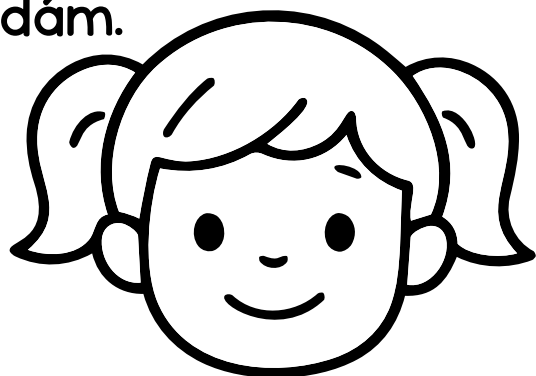
Pomazánku radši mám
než o pouti celý krám;
jak si nemám naříkati,
že ji Petřík snědl sám?

Schovala jsem jablíčka
pro našeho Petříčka;
ještě se mi za to mračí
jeho mlsná hubička.

A já vím co udělám:
na Petříčka zavolám,
abych si ho udobřila,
že mu za to něco dám.

A já tobě jablíčko!

SMÍŘENÍ

Josef Kožíšek

Naše malá Hanička

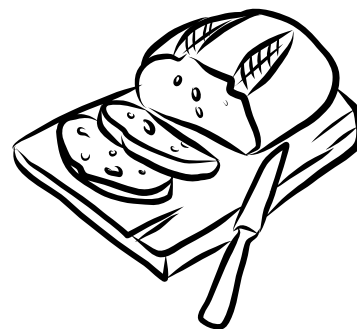
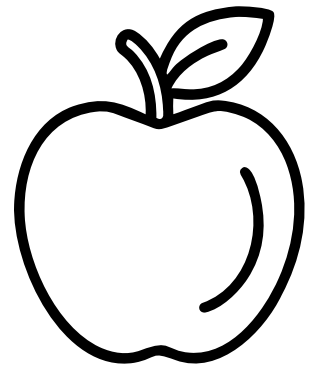
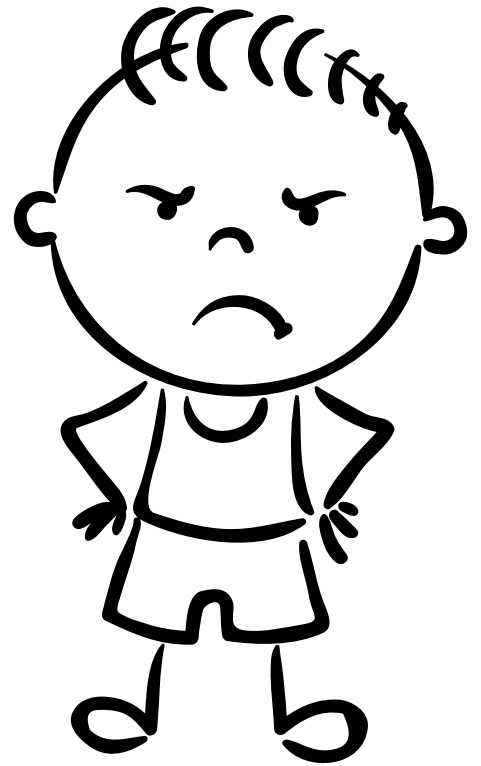
je vám mlsná kozička;
když jsem běhal po dvorečku,
snědla doma jablíčka.

Jakpak nemám naříkat?
Jablíčka mám tolik rád.
Hanička je snědla sama.
Škoda, škoda nastokrát!

Kdyby Hana věděla,
hněvat by se nesměla:
schoval jsem jí pomazánku,
aby byla veselá.

A já vím co udělám:
na Haničku zavolám,
aby se už nehněvala,
že jí za to něco dám.

PETŘÍK

Hano, Hano, Haničko,
nehněvej se sestřičko!
Schoval jsem ti
pomazánku.

